"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ପରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଚାଲି ଚଳନ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ନାମ ବଦନାମ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ କର୍ମଧନ୍ଦା କରିବା ସହିତ କେବଳ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଥାଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ?

ଉତ୍ତର**:-** ମୋତେ ପାଠ ପଢିବା ପାଇଁ ଫୁରସତ୍ ନାହିଁ, ଏହି ଶବ୍ଦ ତୁମ ମୁଖରୁ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ କୌଣସି ବୋଝ ବା ସମସ୍ୟା ଲଦି ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ଏତିକି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ଘଡିଏ, ଅଧ ଘଡି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପାଠପଢ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଯୋଜନା କ'ଣ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ଯୋଜନା କ'ଣ?

ଉତ୍ତର:- ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ହେଲା - ସମସ୍ତେ ମିଶି ଏକ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ନର୍ ଚାହତ କୁଛ ଔର... ବାବାଙ୍କର ଯୋଜନା ହେଲା - ମିଥ୍ୟା ଦୁନିଆକୁ ସତ୍ୟ ଦୁନିଆରେ ପରିଣତ କରିବା । ତେଣୁ ସତ୍ୟ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ଗୀତ**:-** ଆଜ କେ ଇନସାନ କୋ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କହିପାରିବେ । ମୋ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱଧର୍ମ ଶାନ୍ତ, ଏକଥା ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛ ସେଠାରେ ବାବା ମଧ୍ୟ ରହୁଛନ୍ତି । ତାହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶାନ୍ତିଧାମ ବା ଘର । ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ବିଦ୍ୱାନ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଏହି କଥାକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟେ । ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କାହା ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ଯେ, ଆତ୍ମା କ'ଣ । ଏତେ କୋଟି ଆତ୍ମା ସବୁ ତାରକା ସଦୃଶ ରହିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାରେ ନିଜ ନିଜର ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହାକି ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବ ଆତ୍ମା ନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୋର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଶରୀର ଦରକାର ନା । ତେବେ ଶରୀର ସେତେବେଳେ ନେବାକୁ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ରଚନା କରିବାକୁ ହୁଏ । ରଚୟିତା ତ ନିରାକାର ଶିବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଆମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣ । ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣରେ ଥିଲୁ । ତା' ପୂର୍ବରୁ ବୈଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ, କ୍ଷତ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଦୁନିଆ ଏହି କଥାକୁ ଜାଣିନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରୀୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର... । ବ୍ରାହ୍ମଣଧର୍ମକୁ ଚୋଟି କୁହାଯାଏ । ଆଗରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଗାଈର କ୍ଷୁର ଯେତିକି ସେତିକି ଚୋଟି ରଖାଉଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ବାଜୋଲି ଖେଳୁଛ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ ଖେଳୁନାହିଁ । ଏହି ବର୍ଣ୍ଣଗୁଡିକର ଚକ୍ରରେ ତୁମେ ଆସୁଛ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ, ବାକି ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡିକରେ ତ କ'ଣ କ'ଣ କଥା ସବୁ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ - ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଳଙ୍କାରଗୁଡିକର ଚିହ୍ନ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଅଳଙ୍କାର ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶୋଭା ପାଇଥାଏ । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ଏହା ହେଉଛି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ତେବେ ଯଜ୍ଞରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ଶୂଦ୍ରମାନେ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଯଜ୍ଞ ରୁଦ୍ର ଶିବବାବା ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ କଥା ହେଉଛି । ଏହା କେତେ ବଡ ଯଜ୍ଞ । ଯେବେଠାରୁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଆସିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଅଶ୍ୱମେଧ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଯଜ୍ଞ । କେଉଁଠି? ଭାରତରେ । ବାବା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଶିବ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ କୁହ ବା ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ କୁହ । ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ । ତେବେ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ବହୁତ ନାମ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଯଜ୍ଞ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ପାଠଶାଳା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ବାବା ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଯଜ୍ଞକୁ ପାଠଶାଳା ବୋଲି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରାଯାଇଥାଏ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣା ଦାତା ଭୋଳାନାଥ ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଶିବ ଭୋଳା ଭଣ୍ଡାରି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ଆମର ବଡ ମମ୍ମା । କିନ୍ତୁ ମାତାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ମମ୍ମାଙ୍କୁ ରଖାଯାଇଛି । ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ଆଗକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନୟ ରହିଛି ସିଏ ହେଲେ ଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱରୀ ଜଗଦଅମ୍ବା । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱରୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନର ଦେବୀ ।

କଥାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା - ଏହାଙ୍କ ଘରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି । ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତେ ସମ୍ପତ୍ତି ହିଁ ମାଗିଥା'ନ୍ତି । ୧୨ ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଆହ୍ ାନ କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜଗତଅମ୍ବା ସବୁ ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଜଗତଅମ୍ବା ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ହେଲା ସରସ୍ ତୀ । ବାସ୍ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହିଁ ନାମ ରହିଛି । ମମ୍ମା ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍ ାରା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛ । ଏହାଙ୍କୁ ବାବା ଆସି ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ନାମ ରଖିଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ପତିତ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏସବୁ କଥା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଆମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ, କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛୁ । ଯେତେବେଳେ ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣର ଥିଲୁ ସେତେବେଳେ କଣ୍ଟା ସଦୃଶ ଥିଲୁ । ଏବେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଫୁଲ ସଦୃଶ ହେଉଛୁ । ବାବା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଫୁଲ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ରୂପି ବଗିଚାର ମାଲିକ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନୁସାରେ ମାଳି ଅଟ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ମାଳି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଭଳି କରିଥା'ନ୍ତି । ଚାରା ଲଗାଇ ଚାଲିଥାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନ୍ ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସ୍ ୟଂ ଈଶ୍ ର ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ତ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ରୁହାନୀ ଜ୍ଞାନ ଯାହାକି ପରମଆତ୍ମା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଏହି ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଗପ ମାରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ମିଛ ଦୁନିଆ ତେଣୁ ଏଠାରେ ସବୁକିଛି ମିଛ ହିଁ ମିଛ ରହିଛି । ପୂର୍ବରୁ ନକଲି ଅଳଙ୍କାର ନଥିଲା । ଏବେ ତ କେତେ ନକଲି ହୋଇଗଲାଣି । ଅସଲି ରଖିବାକୁ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ମିଥ୍ୟା ଦୁନିଆରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ରହିଛି, ସତ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ହେଉଛି ରାମଙ୍କ ଦ୍ ାରା ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟ । ଏହା ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍ ାରା ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଯଜ୍ଞ ଏବଂ ପାଠଶାଳା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞ ସହିତ, ଘର ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ପାରଲୌକିକ ପିତା ଏବଂ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ହୋଇଛ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ସା କିପରି ମିଳିପାରିବ! କାରଣ ଯଜ୍ଞର ଦାୟିତ୍ ନେବା ପାଇଁ ସଚ୍ଚା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦରକାର । ବିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଡ ରାବଣର ଡଙ୍ଗାରେ ଅଛି, ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଡ ରାମଙ୍କର ଡଙ୍ଗାରେ ଅଛି ତେବେ ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ? ସେମାନେ ଚିରି ହୋଇଯିବେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏହିପରି ଚାଲି-ଚଳଣି ରହିବ ସେମାନେ ବାବାଙ୍କର ନାମକୁ ବଦନାମ କରିଥା'ନ୍ତି । ନିଜକୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହନ୍ତି କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶୂଦ୍ରମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦିଓ କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦି କର କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଲେ ଦାୟିତ୍ ତାଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଉଛି ।

ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ଈଶ୍ ରୀୟ ମତ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ସେସବୁ ତ ଆସୁରୀ ମତ । ତୁମେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବା ତୁମକୁ ଉଚ୍ଚ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ମତ ମିଳୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆମେ ତ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜା ହେବୁ । ଏହା ହେଉଛି ରାଜସ୍ ଯଜ୍ଞ, ପ୍ରଜାସ୍ ଯଜ୍ଞ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ରାଜା ରାଣୀ ହେଉଛ ତେବେ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର । ଯେପରି ଏହି ମମ୍ମା ବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ ାରା ସେହିପରି ହେଉଛନ୍ତି ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କର ନାତି-ନାତୁଣୀ ଅଟୁ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରଜାପିତା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ସ୍ ର୍ଗରେ ରୁହନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତୁମର କାୟା କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ସମାନ ହୋଇଥାଏ, ତୁମର ନବକଳେବର ହୋଇଥାଏ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଯାହାକି କଳା ହୋଇଯାଇଛି, ତାକୁ ଏବେ ପବିତ୍ର ଗୋରା କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହି ଶରୀର ରହିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଏହି ସଂସାରରେ ନିଆଁ ଲାଗୁଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ଏହା ବେହଦର ଦ୍ ୀପ, ସେସବୁ ହେଲା ହଦର ଦ୍ ୀପ । ଏଠାରେ ଯେତେ ଭାଷା ସେତେ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ଟାପୁ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଏକ ଟାପୁ ସଦୃଶ । ଏବେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କ'ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ସେଠାରେ କେହି ବି ପରସ୍ପରକୁ ମାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେଠାରେ ରାମ ରାଜା, ରାମ ପ୍ରଜା ବୋଲି... କହନ୍ତି, ଦୁଃଖର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ମଧ୍ୟ ପାପ । ତେବେ ସେଠାରେ ଏହି ରାବଣ ହନୁମାନ ଆଦି କୁଆଡୁ ଆସିଲେ? ତୁମେ କହିପାରିବ ଯେ, ପ୍ରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା - ଯଦି ତୁମେ ଈଶ୍ ର ପିତା କହୁଛ ତେବେ ସିଏ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କିପରି ହୋଇପାରିବେ । ତେବେ ତ ସମସ୍ତେ ପିତା ହିଁ ପିତା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ପିତା ହିଁ ପିତା ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ - ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ମିଛ ରୋଜଗାର କରିଛ । ଏବେ ସତ୍ୟ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସବୁ ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ । ଶିବବାବା ତ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି କିଛି ବି ପଢି ନାହାଁନ୍ତି । କାରଣ ସିଏ ନଲେଜଫୁଲ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ସିଏ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ବାବାଙ୍କ ପାଖରୁ ଆମେ ସତ୍ୟର ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର କରୁଛୁ । ଏହି ମିଥ୍ୟା ଦୁନିଆର ବିନାଶ

ହୋଇଯିବ । ଦେହ ସହିତ ସବୁକିଛି ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତୁମେ ସବୁ ଦେଖିବ - କିପରି ଲଢେଇ ଲାଗୁଛି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ମିଶିଯିବେ, କିନ୍ତୁ ବିବାଦ ଲାଗି ଚାଲିଛି । ନର ଚାହତ କୁଛ .... ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ଯୋଜନା ବିନାଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତେବେ ଈଶ୍ ରଙ୍କର ଯୋଜନା କ'ଣ? ସେକଥା ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ମିଥ୍ୟା ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସତ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ । ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ ାରା ତୁମେ ସଚ୍ଚା ହେଉଛ ଏବଂ ରାବଣ ଦ୍ ାରା ତୁମେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୋଇଯାଉଛ । ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହାତ ଭରପୁର ହେବ । ବାକି ଶୂଦ୍ରମାନଙ୍କର ହାତ ଖାଲି ରହିବ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବୁ । ଏବେ ବାବା କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା କହୁଛନ୍ତି - ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କୁ କ'ଣ କେବେ ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ବାବା ସ୍ ର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ତୁମେ ଭୁଲିଯାଉଛ... ଏହା ନୂଆ କଥା, ତେଣୁ ଏଥିରେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମା ତ ଅବିନାଶୀ, ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ କାହିଁକି ନା ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଦେହର ଅଭିମାନକୁ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମର ଛିଣ୍ଡା ଜୋତା ସଦୃଶ ଅଟେ । ଯେପରି ବସ୍ତ୍ରକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଚିରିଯାଇଥାଏ ସେହିପରି ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ କାମ ଚିତାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସ । ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବିକାର ବିନା ରହିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଦ୍ ାପରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିକାର ପାଇଁ ହିଁ ମହାନ ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ଏହି ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର । କାମ ବିକାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀର ତ ଅପବିତ୍ର, ପତିତ ନା । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ଏହି ବିକାର ନଥାଏ । ଯଦି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ରହିବ ତେବେ ତାକୁ ସ୍ ର୍ଗ, ଏହାକୁ ନର୍କ କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି! ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ଆମେ ଏବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ଯାହା କିଛି ପଢିଛ ସେ ସବୁକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ସେଥିରେ କୌଣସି ସାର କଥା ନାହିଁ । ତୁମର ଆରୋହଣ କଳା ଥରେ ମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ରହିଛି ପତନର କଳା । କେତେ ବି ମୁଣ୍ଡ ପିଟ, ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତୁମକୁ ପତିତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏହା ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମର ଭାରତ ସ୍ ର୍ଗ ଥିଲା । ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଆଦି ସନାତନ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ଥିଲା, ଯାହାକି ଏବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଥରେ ସେହି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାବା ପୁଣି ଥରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ ାରା ସେହି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କହିବ ଯେ ଆମେ ପୁଣି ଥରେ ରାଜ୍ୟ ନେଉଛୁ । ରାଜ୍ୟ ନେବା ପରେ ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ପତିତମାନଙ୍କୁ - ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ, ତେଣୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ଜ୍ଞାନ କାହିଁକି ରହିବ? ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟକୁ କେତେ ବର୍ଷ ହେଲାଣି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଯେ, ବାବା ଆମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଥରେ ରାଜ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଆମେ ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଏହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ଜଣେ ଲୋକ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ମୁଁ ମଇଁଷି... ତାହା ତା'ର ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଗଲା । ସିଏ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ମୁଁ ଝରକା ପଟେ କିପରି ବାହାରିବି....ବାସ୍ତବରେ ଏସବୁ ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ କାହାଣୀ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କରୁଛ ଯେ, ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ମୁଁ ଚତୁର୍ଭୁଜ ଅଟେ, ଏପରି କହିଲେ ତୁମେମାନେ ଚତୁର୍ଭୁଜ ହୋଇଯିବ । ସେହିଭଳି କରେଇଲାବାଲା ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ଏହା ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଜ୍ଞାନ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଇବେ ସିଏ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ଏପରି କେବେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ପାଠ ପଢିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଫୁରସତ୍ ନାହିଁ । ତେବେ ତ ଯାଇ ଘରେ ବସ । ପାଠପଢା ବିନା ବର୍ସା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ ର ପିତାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ଆମକୁ ଫୁରସତ୍ ନାହିଁ । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ପୁଣି ଛାଡପତ୍ର ଦେଉଛ ତେବେ ବାବା କହିବେ, ତୁମେ ମହାନ ମୁର୍ଖ ଅଟ । ଗୋଟିଏ ଘଡି ଅଧା ଘଡି ତୁମକୁ ଫୁସରତ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା ସକାଳେ ବସି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ କୌଣସି ବୋଝ ଲଦି ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ସ୍ ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୁରାଅ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ନହେଲେ ନାହିଁ ନିଜର ତ କଲ୍ୟାଣ କର । ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ଯେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ଏହା ବହୁତ ଜବରଦସ୍ତ ରୋଜଗାର ଅଟେ । ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ଅଛି ସିଏ କହୁଛନ୍ତି ଫୁରସତ ନାହିଁ । ସାହୁକାରମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଗରୀବ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଗରୀବମାନଙ୍କୁ ସାହୁକାର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ମଧୁବନରେ ବହୁତ ଶାନ୍ତି ରହିଛି ତେଣୁ ଏଠାରେ ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସତ୍ୟ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସଢି ଯାଇଥିବା ଜୋତାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରର ଅଭିମାନକୁ ଛାଡି ଦେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି, ସ୍ ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଶୁଭଭାବନା ଦ୍ ାରା ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସମର୍ଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ହୋଲିହଂସ ହୁଅ ।

ହୋଲୀହଂସ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହଂସ ତା'କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏ ନକାରାତ୍ମକକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ସକାରାତ୍ମକକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବ । ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁନଥିବ କି ଶୁଣୁ ନଥିବ । ନକାରାତ୍ମକ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟର୍ଥ କଥାବାର୍ତ୍ତା, ବ୍ୟର୍ଥ କର୍ମ ନା ଶୁଣୁଥିବ ନା କରୁଥିବ, ନା କହୁଥିବ ବରଂ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସମର୍ଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଉଥିବ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ କାହିଁକି ନା ଶୁଭଭାବନା ଦ୍ ାରା ଓଲଟା କଥା ସିଧା ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯିଏ ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତା'କୁ ଶୁଭଭାବନା ଦିଅ । ଶୁଭଭାବନା ପଥରକୁ ମଧ୍ୟ ପାଣି କରିଦେବ । ବ୍ୟର୍ଥ ସମର୍ଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଶାନ୍ତ ସ୍ ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରୁହ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***